

TÜRKÜLERLE İNŞAAT

Şefik Görgeç
İnş. Müh.

at insanoğlunun ilk mesleklerinden birisi... İnsan doğa koşullarından ve hertürlü tehlikeden korunma gereksiniminin
nda, sosyolojik nedenlerle de her dönemde inşaatla iç içe olmuş. Öyle ki bu ilişkiyi sanat ve yazına bile taşımıştır.

şiden özleme, sevinçten eleme, yiğitlikten korkuya değin her tür konunun dile getirildiği, gülerken de ağlarken de
dolu insanının dilinden hiç düşürmediği türkülerin bazılarında İNŞAAT ve İNŞAATÇI temasına yer verildiğini görürüz.

ialliğini ve güzelliğini hiç yitirmeyen türkülerimizden bu konudaki birkaç örneği gelin birlikte söyleyelim.

lerem yollarından
yılın her ayından
ide bir kerpiç düşer
nümün sarayından

e kenarında bir ev yapmışam
icim tükenmiş naçar kalmışam
yar için çok cefalar çekmişem
bir yana ben bir yana yan yana

çıkalım dağlara
şlar olsun evizim
gamardan bir yaprak
ın kiremitimiz

sek yüksek tepelere ev kurmasınlar
aşrı memlekete kız vermesinler
resinin bir tanesini hor görmesinler
ın kuşlara malum olsun, ben annemi özledim.

ca sizden bir gün miras sorarım
şru söyle yoktur sana zararım
gündür evimizi ararım
o yıkılmış, temel direk nic'oldu

anımın evleri var
altında yolları var
lak çıplak dölleri var
iflis olmuş fındık sıçan

re almış hızarı
line sokmuş keseri
mış ambarın yukarı
ta olmuş fındık sıçan

denizin dibinde hatçem
demirden evler
ak gerdanın üstünde de
çiftedir benler

...
kerpiç kerpiç üstüne
kurdum binayı
binayı kurarken
gördüm leyayı

...
bacacılar yüksek yapar bacayı
şimdiki kızlar kendi bulur kocayı

...
selefin rüşvetle hüccet yazması
halefin anlayıp hükmün bozması
yıkılan binanın birden tozması
asıl sermayenin topraklığından

...
odam kireçtir benim
yüzüm güleçtir benim
soyun da gir koynuma
terim ilaçtır benim
odam kireç tutmuyor
kumunu karmayınca
sevda baştan gitmiyor
sarılıp yatmayınca
baba ben dervişmiyem
hırkamı giymişmiyem
ben sevdim eller aldı
baba ben ölmüşmiyem